

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 374)

Aug (1) / 2022

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம் 3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம் 5
3. தத்வ த்ரயம்.....6
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....12
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....19

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 194)

5-2. பரம் ப்ரணவ பீஜாப்யாம் ஐச்வர்யாய பதம் ந்யஸேத்

6-1. சிரஸே ச ததா ஸ்வாஹா ஹி ஏஷ ஏகாதச அக்ஷர:

பொருள் – ப்ரணவம் மற்றும் இரண்டாவது பீஜத்திற்குப் பின்னர், “ஐச்வர்யாய சிரஸே ஸ்வாஹா” என்னும் மந்த்ரத்தை உச்சரிக்கவேண்டும். இது பதினொரு அக்ஷரங்கள் கொண்டதாகும் [ஓம் ஹ்ரீம் ஐச்வர்யாய சிரஸே ஸ்வாஹா].

6-2. பரம் ப்ரணவ பீஜாப்யாம் சக்தயே ச பதம் ந்யஸேத்

7-1. சிகாயை வெளஷத் இதி ஏவம் சைக: அயம் து தச அக்ஷர:

பொருள் – ப்ரணவம் மற்றும் மூன்றாவது பீஜத்திற்குப் பின்னர், “சக்தயே சிகாயை வெளஷத்” என்னும் மந்த்ரத்தை உச்சரிக்கவேண்டும். இது பத்து அக்ஷரங்கள் கொண்டதாகும் [ஓம் ஹ்ரீம் சக்தயே சிகாயை வெளஷத்].

7-2. பரம் ப்ரணவ பீஜாப்யாம் பலாயேதி பதம் ந்யஸேத்

8-1. கவசாய ஹும் இதி ஏவம் மந்த்ர: அயம் ச தச அக்ஷர:

பொருள் – ப்ரணவம் மற்றும் நான்காவது பீஜத்திற்குப் பின்னர், “பலாய கவசாய ஹும்” என்னும் மந்த்ரத்தை உச்சரிக்கவேண்டும். இது பத்து அக்ஷரங்கள் கொண்டதாகும் [ஓம் ஹ்ரீம் பலாய கவசாய ஹும்].

8-2. பரம் ப்ரணவ பீஜாப்யாம் தேஜஸே ச பதம் ந்யஸேத்

9-1. நேத்ராப்யாம் வெளஷத் இதி ஏவம் நேத்ரமந்த்ர: தச அக்ஷர:

பொருள் – ப்ரணவம் மற்றும் ஐந்தாவது பீஜத்திற்குப் பின்னர், “தேஜஸே” என்பதைச் சேர்த்துக் கொண்டு, “நேத்ராப்யாம் வெளஷத்” என்னும் மந்த்ரத்தை உச்சரிக்கவேண்டும். இது பத்து அக்ஷரங்கள் கொண்ட நேத்ர மந்த்ரமாகும் [ஓம் ஹ்ரேளம் தேஜஸே நேத்ராப்யாம் வெளஷத்].

9-2. ப்ராண அநல உபரிஸ்தம் து விந்யஸேத் பரமேச்வரம்

10. தஸ்மாத் ப்ரணவ பூர்வாத் து வீர்யாய விந்யஸேத்

அத்ஸ்ராய ச பட் இதி ஏவம் மந்த்ர: அயம் ச தச அக்ஷர:

பொருள் – ப்ரணவத்தை முதலில் நிறுத்து, “அஸ்த்ராய ச பட்” என்னும் மந்த்ரத்தை உச்சரிக்கவேண்டும். இது பத்து அக்ஷரங்கள் கொண்டதாகும் [ஓம் ஹ்ர: அஸ்த்ராய ச பட்].

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 61)

[விவேகன்] வேதாந்தத்தில் வல்லவர்கள், இவர்களுக்கான பதில்களை விரிவாக அளித்துள்ளனர். சான்றோர்கள் சுருக்கமான வடிவில் உள்ள பதில்கள் மூலம் விரிவான கருத்துக்களை உரைக்கவல்லவர்கள் அல்லவோ?

[ஸுமதி] நீங்கள் சரியாக உரைத்தீர்கள். ஆனால் திருடர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட பசுக்கள் போன்று, அவர்களுடைய தவறான கருத்துக்களால், உபநிஷத்துக்களுக்குத் தவறாகப் பொருள் அளிக்கப்படுமோ என்னும் அச்சம் எனது மனதில் உண்டாகிறது.

[விவேகன்] அச்சம் கொள்ளவேண்டா.

94. அவிப்லுத பரிக்ரஹ ஸ்ம்ருதி சதைக கண்ட ச்ருதி:

ஸ்வபக்திவிகல ஸ்ம்ருதீ: ஸ்வபந்த: அபி ந ப்ரேக்ஷதே

ஸ்வத: ப்ரமித ஸாதிநீ ஸுத்ருட தர்க குப்தா ச ஸா

ருணத்தி புநரப்ரதிஷ்டத க்ருதர்க கோலாஹலம்

பொருள் - (விவேகன் கூறுதல்) எந்தவிதமான விவாதமும் இன்றி ஏற்கப்பட்ட மஹரிஷிகளுடைய நூற்றுக்கணக்கான ஸ்ம்ருதிகளுடைய கருத்துடன் ஒத்துப் போகும் ச்ருதியானது தனது பொருளை உணர்த்தும். வேதங்களுடன் ஒத்துப் போகாத ஸ்ம்ருதிகளுடைய ஆதரவை அவை கனவிலும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. அந்த வாதங்கள் அனைத்தும் தங்களுடைய விருப்பம் போன்று, எந்தவிதமான அடிப்படையும் இன்றி உரைக்கும் தவறான பொருள்களாகும். ஆனால் அனைத்து ஞானங்களையும் உள்ளடக்கிய ச்ருத்யானது, தகுந்த தர்க்கத்தின் துணையுடன், அந்தக் கருத்துக்களைத் தள்ளுகின்றன.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 72)

158. கர்ம பரதந்த்ரனுமாய் துக்கியுமாயிருக்கையாலே.

அவதாரிகை - எத்தாலே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கர்மபரதந்த்ரனுமாய்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - ஏன் சேதநன் ஜகத்காரணமாக மாட்டான் என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, அஸங்குசித ஜ்ஞாந சக்திகளாய்க்கொண்டு தான் நினைத்தபடி யொன்றுஞ்செய்ய சஷமனல்லாதபடி கர்மாதீநனுமாய் ஆநந்தியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத்திலே மூளுகைக்கு யோக்யதையில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கையாலே யென்கை. “அபஹதபாப்மா” என்கிறபடியே, அகர்மவச்யனுமாய், (ஆநந்தமய:) என்கிறபடியே நிரதிசய ஆநந்தியுமாயிருக்குமவனுக்கிறே அப்ரதிஹத ஜ்ஞாநசக்திகளாய் மந: ப்ரீதியுடையவன் பண்ணும் ஜகத்வ்யாபாரங்கூடுவது; “ப்ரஹ்மாத்யாஸ் ஸகலாதேவா மநுஷ்யா: பசவஸ் ததா, விஷ்ணோ மாயாமஹா வர்த்தமோஹாந்ததம ஸாவ்ருதா: ஆப்ரஹ்மஸ்தம்ப பர்யந்தா ஜகதந்தர் வ்யவஸ்திதா:, ப்ராணிந: கர்ம ஜநித ஸம்ஸார வசவர்த்திந:” என்கிறபடியே காமவச்யருமாய், “தத: க்ரோத ப்ரீதேந ஸம்ரக்த நயநேந ச வாமாங்குஷ்டநகாக்ரேண சிந்நம் தஸ்ய சிரோ மயா, யஸ்மாதநபராதஸ்ய சிரச்சிந்நம் த்வயா மம, தஸ்மாச் சாப ஸமாவிஷ்ட கபாலீ த்வம் பவிஷ்யஸி” என்கிறபடியே, தலையறுப்பாரும் அறுப்புண்பாருமாய்க்கொண்டு துக்கிகளுமாயிருப்பார்க்கு ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரம் கூடாதிதே.

விளக்கம் - அதாவது, சுருங்கியுள்ள ஞானம் மற்றும் சக்தி ஆகியவற்றைக் கொண்டவனாக, தான் எண்ணியபடி எதனையும் செய்ய இயலாதபடி உள்ளவனாக, கர்ம வசப்பட்டவனாக, ஆனந்தம் நிறைந்தவனாக உள்ளபோதிலும், ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபடத் தகுதி அற்றவனாக, துக்கத்தில் உள்ளவனாக இருப்பதால், சேதநன் ஜகத்காரணமாக மாட்டான். சாந்தோக்யத்தில் - அபஹதபாப்மா - பாபங்கள் அற்றவன் - என்பதற்கு ஏற்ற உள்ளவனாகவும், கர்மவசப்படாதபடி உள்ளவனாகவும், ஆநந்தமய: - எல்லையில்லாத ஆனந்தம் நிறைந்தவன் - என்பதற்கு ஏற்ப எல்லையில்லாத ஆனந்தம் உள்ளவனாகவும் இருக்கும் ஒருவனுக்கு மட்டுமே, “தடையில்லாத ஞானம் உள்ளவனும், சக்தி நிறைந்தவனும், மனதில் எப்போதும் மகிழ்ச்சி நிறைந்தவனும்” ஆகிய ஒருவன் செய்யும் ஜகத் ஸ்ருஷ்டி போன்றவை கைகூடும்? விஷ்ணு தர்மத்தில் - ப்ரஹ்மாத்யாஸ் ஸகலாதேவா மநுஷ்யா: பசவஸ் ததா, விஷ்ணோ மாயாமஹா வர்த்தமோஹாந்ததம ஸாவ்ருதா: ஆப்ரஹமஸ்தம்ப பர்யந்தா ஜகதந்தர் வ்யவஸ்திதா:, ப்ராணிந: கர்ம ஜநித ஸம்ஸார வசவர்த்திந: - நான்முகன் உள்ளிட்ட விஷ்ணுவின் மஹாமாயை என்ற மோகத்தில் ஆழ்த்தப்பட்டு, அறியாமை என்ற இருளில் உள்ளனர்; இந்த உலகத்தில் உள்ள நான்முகன் தொடங்கி புல்பூண்டு முடிய உள்ள அனைத்தும் அவரவர்கள் செய்யும் கர்மங்களுக்கு ஏற்ப ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளனர் - என்பதற்கு ஏற்ப கர்மவசப்பட்டவர்களும்; மத்ஸ்யபுராணம் - தத: க்ரோத பரீதேந ஸம்ரக்த நயநேந ச வாமாங்குஷ்டநகாக்ரேண சிந்நம் தஸ்ய சிரோ மயா, யஸ்மாதநபராதஸ்ய சிரச்சிந்நம் த்வயா மம, தஸ்மாச் சாப ஸமாவிஷ்ட கபாலீ த்வம் பவிஷ்யஸி - அதன் பின்னர் கோபத்தால் சிவந்த கண்கள் கொண்டவனும் ஆகிய என்னால் (ருத்ரன்), எனது இடதுகை கட்டைவிரல் நுனி நகத்தால், எனது தந்தையாகிய நான்முகனுடைய தலை வெட்டப்பட்டது; எந்தக் காரணத்தால் எந்தவிதமான தவறும் செய்யாமல் இருந்த எனது (நான்முகன்) தலையானது உன்னால் (ருத்ரன்) அறுக்கப்பட்டதோ, அதன் விளைவாக நீ சாபம் நிறைந்தவனாக, மண்டை ஓட்டைக் கையில் ஏந்தியபடி இருக்கப் போகிறாய் - என்பதற்கு ஏற்ப, தலையை அறுப்பவர் மற்றும் தலை வெட்டப்பட்டவர் என்பதான துக்கங்களுடன் உள்ளவர்களும் ஆகிய இவர்களுக்கு ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தல் போன்றவை ஏற்படாது.

159. ஆகையால் ஈச்வரனே ஜகத்துக்குக் காரணம்.

அவதாரிகை - ஆக, இப்படி விரோதி பரிஹாரங்களைப் பண்ணி, ப்ரதிஜ்ஞாநுகுணமாக நிகமிக்கிறார் (ஆகையால் ஈச்வரனே ஜகத்துக்குக் காரணம்) என்று.

விளக்கம் - ஆக, இப்படியாக “ஸர்வேச்வரனே ஜகத்காரணம்” என்பதற்கு விரோதமாக உரைக்கும் கருத்துக்களுக்குச் சமாதானம் உரைத்து, தான் முன்பு செய்த ப்ரதிஜ்ஞைக்கு ஏற்றபடி முடிக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - ஆகையால் என்றது, சேதநாசேதநங்கள் இரண்டும் காரணமன்றிக்கே யொழிகையாலே யென்கை.

விளக்கம் - “ஆகையால்” என்று கூறுவது ஏன்? முன்பு கூறப்பட்ட சேதநர்கள் மற்றும் அசேதநமான ப்ரக்ருதி ஆகிய இருவரும் ஜகத்காரணம் இல்லை என்று தள்ளப்படுவதால், இவ்விதம் கூறுகிறார்.

160. இவன் காரணமாகிறது, அவித்யா கர்ம பரநியோகாதிகளாலன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலே.

அவதாரிகை - லோகத்திலே அவித்யா கர்ம நிபந்தநமாகவும் பரநியோக நிபந்தநமாகவும் காரணமாகையுண்டாகையாலே அவற்றைக் கழித்து, இவனுடைய காரணத்வ ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (இவன் காரணமாகிறது) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - இந்த லோகத்தில், அவித்யையானது கர்மம் காரணமாகவும், மற்றவர்களுக்கு வசப்படுதல் காரணமாகவும் உண்டாகிறது. அவற்றை விலக்கி, இவனுடைய ஜகத்காரணத்திற்கான காரணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அவித்யா கர்ம நிபந்தநமான காரணத்வம் ஸகல ஜந்து ஸாதாரணம். அதாவது, லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாய்க் கொண்டு வருகிற காரணத்வம், வைஷயிக ஸுகப்ராவண்ய ஹேதுவான அஜ்ஞாநத்தாலும்

காமத்தாலுமிநே. அதில், சாஸ்த்ரவச்யமானவற்றினுடைய உத்பாதகத்வம் கர்ம ப்ரதாநமாயிருக்கும்; அல்லாதது அவித்யா ப்ரதாநமாயிருக்கும் இரண்டும், ஒன்றையொன்று விட்டிராது அதிகாரி புருஷர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுடைய காரணத்வம் பரநியோக ப்ரதாநமாயிருக்கும். “ப்ராஜாபத்யம் த்வயா காம பூர்வம் மயி நிவேசிதம்”, “ஏதௌ த்வௌ புருஷ ச்ரேஷ்ட்டௌ ப்ரஸாத க்ரோதஜௌ ஸம்ருதௌ, ததா தர்சித பந்த்தாநௌ ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார காரகௌ” இத்யாதிகளிலே கண்டு கொள்வது. “ஆதி” சப்தத்தால், இவர்க்கு விவசஷிதம் “அவர்ஜநீயமான ரோகமோ” என்று நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை பட்டர் அருளிச்செய்ததா மித்தனை. “அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்கள், எம்பெருமானுக்கு அவித்யா கர்ம நிபந்தநமோ? அன்றிக்கே, அவர்ஜநீயமாயிருப்பதொரு (ரோ) ராகமோ? இல்லையாகில், பரப்ரேரிதனாய்க் கொண்டு செய்கிறானா?” என்றிறே அவர் சங்காவாக்யத்தில் அருளிச் செய்தது. இவற்றாலன்றிக்கே ஸ்வேச்சையாலே என்றது “நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்”, “அபஹதபாப்மா”, “ந தஸ்யேசே கச்சந” என்கிறபடியே அவித்யாதி தோஷ ப்ரதிபடனாய், தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கேயிருப்பானொருவனாகையாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லையென்றபடி. “அசிதவிசேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநி ஸம்ஸரத: கரணகளேபரைர் கடயிதும் தயமாநமநா:; வரத நிஜேச்சயைவ பரவாநகரோ: ப்ரக்ருதிம் மஹதபிமாந பூதகரணாவளி கோரகினீம்”, “ப்ரளய ஸமய ஸுப்தம் ஸ்வம் சரீரைகதேசம் வரத சிதசிதாக்க்யம் ஸ்வேச்சயா விஸ்த்ருணாந:; கசிதமிவ கலாபம் சித்ரமாதத்யதூந்வந் அநுசிகிநி சிகீவ க்ரீடஸி ஸ்ரீஸமசஷம்” என்றிறே பட்டரருளிச்செய்தது.

விளக்கம் - அறியாமைக்கு, “கர்மம் காரணமாகவே அறியாமை உண்டாகும்” என்னும் தன்மை என்பது அனைத்து உயிர்களுக்கும் பொதுவானதே ஆகும். அதாவது, இந்த லோகத்தில் உள்ள அனைத்தும் ஒன்றை ஒன்று உற்பத்தி செய்வதாக உள்ளது; ஆகவே ஒன்றுக்கு ஒன்று காரணமாக உள்ளன; இப்படியாக இவற்றுக்கு ஏற்படுகின்ற “காரணமாக உள்ள தன்மை” என்பது, புலன்களின் சுகத்திற்குக் காரணமாக உள்ள அறிவற்ற தன்மையாலும், கர்மத்தாலும் ஆகும். இவற்றில் சாஸ்த்ரங்களுக்கு உட்பட்டு ஏற்படக்கூடிய உற்பத்தியானது, கர்மம் காரணமாக இருக்கும். இவ்விதம் அல்லாதது, அறிவற்ற தன்மையால் இருக்கும். இவை ஒன்றை ஒன்று விடாமல் இருப்பதாகும். அதிகாரி புருஷர்களாக உள்ள

நான்முகன் ஆகியவர்களுக்கு உள்ள “காரணமாக உள்ள தன்மை” என்பது மற்றவர்களுடைய கட்டளைக்கு உட்பட்டு இருக்கும். ப்ராஜாபத்யம் த்வயா காம பூர்வம் மயி நிவேசிதம் - ப்ராஜாபதி என்னும் பதவியானது முன்பு ஒரு காலத்தில் உன்னால் எனக்கு அளிக்கப்பட்டது - என்றும், ஏதெள த்வெள புருஷ ச்ரேஷ்ட்டௌ ப்ரஸாத க்ரோதஜௌ ஸம்ருதௌ, ததா தர்சித பந்த்தாநௌ ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார காரகௌ - தேவர்களில் உயர்ந்தவர்களாகவும், ஸர்வேச்வரனுடைய அருள் மற்றும் கோபம் ஆகியவற்றால் உண்டானவர்களாகவும் உள்ள நான்முகன் மற்றும் ருத்ரன் ஆகியவர்கள், அவனால் காண்பிக்கப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி மற்றும் ஸம்ஹாரம் ஆகிய வழியில் ஈடுபட்டு நிற்பதைக் காணலாம் - என்றும் கூறப்பட்டது காண்க. “நியோகாதி” என்பதில் உள்ள “ஆதி - முதலான” என்பது, இவருடைய கருத்தானது, “விடமுடியாத ஆசையாக இருக்குமோ” என்று உரைப்பதாக நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர் அருளிச்செய்வார். மேலும் அவர், “ஸ்ருஷ்டி முதலான கர்மங்களைப் பகவான் செய்வது அறிவற்ற தன்மை மற்றும் கர்மங்களின் பந்தம் காரணமாகவா? அல்லது தவிர்க்க முடியாத ஆசையா? அல்லது வேறு ஒருவன் ஏவியபடி உள்ளபோது இவன் செய்கிறானா?” என்ற சந்தேகங்களை எழுப்பிக் கொண்டு, இவற்றுக்குச் சமாதானம் கூறுகிறார். “இவை எதனாலும் அல்ல, தனது ஆசையால் அவன் செய்கிறான்” என்று நடுவில்திருவீதிப் பிள்ளைபட்டர் அருளிச்செய்தார். இதன் காரணம் என்ன? ச்வே. - நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் - அழிவற்றவன், தோஷம் அற்றவன் - என்றும், அபஹதபாப்மா - பாபம் அற்றவன் - என்றும், ந தஸ்யேசே கச்சந - பரமாத்மாவிற்கு ஈச்வரனாக உள்ளவன் யாரும் இல்லை - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, அறிவற்ற தன்மை போன்றவற்றுக்கு எதிர்த்தட்டாக இருந்தபடி, தன்னை அடக்கி ஆள்பவர்கள் யாரும் இல்லாதபடி உள்ளதால், தனது ஆசை அல்லாமல், ஸ்ருஷ்டி போன்றவற்றுக்கு வேறு எந்தக்காரணமும் இல்லை. இதனை ஸ்வாமி பராசரபட்டரும் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் (2-41) - அசித் அவிசேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநி ஸம்ஸரத: கரணகளேபரை: கடயிதும் தயமாந மநா: வரத! நிஜ இச்சயா ஏவ பரவாந் அகரோ: ப்ரக்ருதிம் மஹத் அபிமாந பூத கரண ஆவளி கோரகிணீம் - மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் பெரியபெருமானே! ப்ரளயத்தின்போது, சேதனங்கள் அனைத்தும், அசித் வஸ்துக்களுடன் எந்தவிதமான வேறுபாடும் காண இயலாமல், ஒன்றாகவே கிடந்தன. இவற்றைக் கண்டு உனது மனம் இரங்கியது. இந்தச் சேதனங்களை, அவற்றின் உடல் மற்றும் இந்த்ரியங்களுடன் சேர்க்க நீ திருவுள்ளம் கொண்டாய். இதற்கான ஸங்கல்பம் கொண்டவனாக, உனது இச்சைக்கு மட்டுமே வசப்பட்டவனாக ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம், பஞ்சபூதங்கள், இந்த்ரியங்கள் போன்றவற்றை வரிசையாக அரும்பும்படிச் செய்தாய் - என்றும், (2-44) - ப்ரளய ஸமய ஸுப்தம் ஸ்வம் சரீர ஏக தேசம் வரத!

சித் அசித் ஆக்யம் ஸ்வ இச்சயா விஸ்த்ருணாந: கசிதம் இவ கலாபம் சித்ரம் ஆதத்ய தூந்வந் அநுசிகிநி சிகீ இவ கரீடஸி ஸ்ரீஸமக்ஷம் – மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் பெரியபெருமாளே! ப்ரளய காலத்தில் உனது திருமேனியில் அனைத்து சேதனங்களும் அசேதனங்களும் ஒடுங்கி நின்றன. உனது திருமேனியும் அவையும் ஒன்றே எனத் தோன்றுவது போல் நின்றன. இதனை உனது ஸங்கல்பம் மூலமாக, அனைத்து உலகங்களும் உனது திருமேனியில் நிற்பதைப் பெரியபிராட்டியிடம் நீ காண்பித்தாய். இது எப்படி உள்ளது என்றால் – பெண் மயிலின் முன்பாக ஆண் மயிலானது, பல நிறங்களுடன் கூடிய தனது அழகான தோகையை, விண்ணை முட்டும் அளவிற்கு விரித்து நின்று உதறுவது போன்று உள்ளது – என்றும் கூறியது காண்க.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 339)

5-2-4 இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே
தடங்கடல் பள்ளிப்பெருமான் தன்னுடைப் பூதங்களேயாய்
கிடந்தும் இருந்தும் எழுந்தும் கீதம் பலபல பாடி
நடந்தும் பறந்தும் குனித்தும் நாடகம் செய்கின்றனவே

பொருள் - வைதிக மதத்திற்குச் சுருக்கம் ஏற்படும்படியாக, அனைத்து இடங்களிலும் படர்ந்து வருவதாகிய பௌத்தம் ஜைனம் போன்ற மதங்கள் அனைத்தையும் வேருடன் அறுப்பவர்கள் போன்று, விஸ்தாரமான ஸமுத்ரத்தில் அடியார்கள் பொருட்டு கண்வளர்கின்ற ஸர்வேச்வரனுடைய குணங்களில் ஈடுபட்டுள்ள பாகவதர்கள், அனைத்து லோகங்களிலும் “நிறைந்து, கிடந்து, இருந்து, நின்று” எனப் பலவிதங்களிலும் பலவிதமான கீதங்களைப் பாடி, எங்கும் ஸஞ்சரித்து, மகிழ்வின் காரணமாகத் தரையில் கால்படாதபடி மேலே எழும்பியும், ஆடியும் என்பதாகப் பலவும் செய்கிறார்கள்.

அவதாரிகை - அவிசால்யமான பாஹ்ய ஸமயங்களை வேரோடே அறுப்பாரைப்போலே எங்கும் வைஷ்ணவர்களேயாய், பகவத் குணாநுபவ ஜநித ஹர்ஷத்தாலே களித்துத் திரியா நின்றார்களென்கிறார்.

விளக்கம் - “அசைக்க இயலாதபடி வேர் ஊன்றி நிற்கின்ற மற்ற மதங்களை வேருடன் அறுப்பவர்கள் போன்று, எங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக, பகவத் குண

அனுபவத்தின் காரணமாகப் பிறந்த மகிழ்வால் களித்தபடி, எங்கும் திரிந்து நிற்கிறார்கள்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (இடங்கொள் இத்யாதி) பயிர் தேயும்படி களை வளருமாபோலே, ஸாத்விகரொதுங்கும்படி வளருகிற பாஹ்ய ஸமயங்களையெல்லாம் பறித்துப் போகடுவாரைப்போலே. “போலே” என்பானென்? என்னில், ஸாத்விகர்க்கு “பிறரை நலிய வேணும்” என்றொரு அபிஸந்தி யில்லையிறே; நெற் செய்யப் புல் தேயுமாபோலே, இவர்களுன்றலுன்ற அவை தன்னடையே தேயுமத்தனை. (தடங்கடல் பள்ளிப்பெருமான்) “தாளுந்தோளும் முடிகளும் பரப்பிக்” கண்வளர்ந்தருளுகைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகையநுஸந்தித்து, “பாலாழி நீ கிடக்கும் பண்பையாங் கேட்டேயும் காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்” என்று, அதிலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேயாய்.

விளக்கம் - (இடங்கொள் இத்யாதி) - பயிர்கள் அழியும்படியாகக் களைகள் வளர்வது போன்று, ஸாத்விகமான வைதிகர்கள் ஒதுங்கும்படியாக, வேதத்திற்குப் புறம்பான மதங்கள் வளர்ந்தபடி இருந்தன. அவற்றைப் பறிப்பவர்கள் போன்று. இங்கு “போலே – போன்று” என்று ஏன் கூறினார்? காரணம், ஸாத்விகர்களுக்கு “மற்றவர்களை அழிக்க வேண்டும்” என்ற எண்ணம் இருக்காது என்பதால் ஆகும். நெல்லை ஓங்கும்படிச் செய்யும்போது மற்ற களைகள் அனைத்தும் தானாகவே தேய்வது போன்று, இந்த வைதிக மதங்கள் ஆழமாக ஊன்ற, மற்ற மதங்கள் தானாகவே மாய்ந்து போகும். (தடங்கடல் பள்ளிப்பெருமான்) – திருவாய்மொழி (8-10-8) – தாளுந்தோளும் முடிகளும் பரப்பி - என்பதற்கு ஏற்ப திருக்கண்கள் வளர்வதற்கு ஏற்றபடியான பரப்பைக் கொண்ட திருப்பாற்கடலில், அவன் திருக்கண்கள் வளந்தருளும் அழகை எண்ணியபடி பெரிய திருவந்தாதி (34) - பாலாழி நீ கிடக்கும் பண்பையாங் கேட்டேயும் காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும் - என்று அதில் ஈடுபட்டபடி உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்.

வ்யாக்யானம் - (கிடந்தும் இத்யாதி) தங்களுக்கு இஷ்ட ஸர்வ சேஷ்டித விஷயமாம்படி பூமியைக் கைக்கொண்டு ஓரோ ப்ரதேசங்களிலே கிடந்தும், ஓரோ ப்ரதேசங்களிலே யிருந்தும், ஓரோவிடங்களிலே நின்றும், பகவதநுபவ ஹர்ஷத்தாலே பலபல பாட்டுக்களைப் பாடியும், மனோஹாரியாம்படி உலாவியும்,

கால் தரையிலே பாவாதபடி ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தம் பண்ணியும். (நாடகஞ் செய்கின்றனவே) இவர்கள் வ்யாபாரம் இவர்க்கு வல்லார் ஆடினாற்போலேயிருக்கை. “எம்பெருமானாருடைய ஸ்திதி கமந சயநாதிகளை நாம் கொண்டாடுமாபோலேயும், ஆளவந்தார் நடையை ராஜா கொண்டாடினாற்போலேயும் இவர் கொண்டாடுகிறபடி” என்று அருளிச்செய்வார். இங்கும் கீழே அந்வயம்.

விளக்கம் – (கிடந்தும் இத்யாதி) - தங்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடியான அனைத்துவிதமான செயல்களையும் செய்யலாம்படியாக உள்ள பூமியைக் கைக்கொண்டு, ஒவ்வொரு இடத்திலும் நின்று, பகவத் அனுபவம் காரணமாகப் பிறந்த மகிழ்வால் பலவிதமான பாடல்களைப் பாடி, மனத்தை அபகரிக்கும் விதமாக உலவி, கால்கள் தரையில் படாதபடி பரபரப்புடன் ஆடி. (நாடகஞ் செய்கின்றனவே) - இவர்கள் செய்கின்ற செயல்கள் அனைத்தையும் காணும்போது, அந்தந்தச் செயல்களில் வல்லவர்கள் செய்தது போன்று காணப்பட்டது. நஞ்சீயர், “எம்பெருமானாருடைய நிற்பது, நடப்பது, சயனிப்பது போன்ற பலவற்றையும் நாம் கொண்டாடுவது போன்றும், ஆளவந்தாருடைய நடையை அரசன் கொண்டாடியது போன்றும், இவர் இங்கு பாகவதர்களைக் கொண்டாடுகிறார்”, என்று அருளிச்செய்தார்.

5-2-5 செய்கின்றது என்கண்ணுக்கொன்றே ஒக்கின்றது இவ்வுலகத்து

வைகுந்தன் பூதங்களேயாய் மாயத்தினால் எங்கும் மன்னி

ஐயமொன்றில்லை அரக்கர் அசுரர் பிறந்தீருள்ளீரேல்

உய்யும் வகையில்லை தொண்டர் ஊழிபெயர்த்திடும் கொன்றே

பொருள் - இவர்கள் செய்கின்ற செயல்கள் அனைத்தும் எனது கண்களுக்கு வியப்பை அளிக்கவல்ல ஒரு கார்யத்தைச் செய்வதாகவே அமைகிறது. அது என்ன? பகவத் விஷயத்திற்கு விரோதமாக உள்ள இந்த லோகத்தில், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய குணங்களை முற்றிலுமாக அனுபவித்தபடி உள்ள பாகவதர்கள், தாங்களே தங்களுடைய வியக்கவைக்கும் செயல்பாடுகளால் அனைத்து இடங்களிலும் பரவி நின்று, அரக்கர்களாக உள்ள செயல்களுடன் பிறந்தவர்களை அழித்து, அவர்களுக்கு ஊழிகாலத்தைக் கொண்டு வரும்படியாக இருந்தனர். ஆகவே மற்ற விஷயங்களில் நீங்கள் ஈடுபட்டு நின்றீர்கள் என்றால், உங்களுக்கு பிழைக்க வழியில்லை.

அவதாரிகை – ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், அஸுர ராஷஸரான உங்களையும் முடித்து, யுகத்தையும் பேர்ப்பார்களென்கிறார்.

பொருள் – “ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், மற்ற விஷயங்களில் ஈடுபட்டு நிற்கும் அஸுரர்கள் ராஷஸர்களாகிய உங்களையும் முடித்து, கலியுகத்தையும் அகற்றுவார்கள்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (செய்கின்றது இத்யாதி) செய்கிறபடி பார்த்தேனுக்கு, என் கண்ணுக்கொன்று போலே இராநின்றது. என்போலே இராநின்றதென்றால், பகவத் குணங்கள் மேட்டுமடையான ஸம்ஸாரத்திலே, நித்யவிபூதியிலிருப்புக்குத் தோற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேயாய். (மாயத்தினால் எங்கும் மன்னி) “மாயா வயுநம் ஜ்ஞாநம்” என்கிறபடியே, இச்சா பர்யாயமான ஜ்ஞாநத்தாலே. இச்சையாலே எங்கும் புகுந்திருந்து. (ஐயமொன்றில்லை) “இங்கேயிருந்தே அவ்விருப்புக்குத் தோற்றிருப்பார்கள்” என்றதில் ஒரு ஸம்சயமில்லை. “பேர்த்திடும்” என்னுமதில் ஒரு ஸம்சயமில்லை என்றுமாம்.

விளக்கம் – (செய்கின்றது இத்யாதி) அவர்கள் செய்கின்ற செயல்கலைப் பார்த்தபடி உள்ள எனது கண்களுக்கு ஒன்று புலப்பட்டபடி உள்ளது. அது என்ன? பகவத் குணங்களுக்கு மேட்டு நிலமாக உள்ள இந்த ஸம்ஸாரத்திலும், நித்யவிபூதியில் வாழ்வதற்காகவே தோன்றிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மட்டுமே புலப்பட்டு. (மாயத்தினால் எங்கும் மன்னி) - நிகண்டுவில், “மாயா வயுநம் - மாயா என்பது ஞானம்” என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, இச்சை என்பதன் வேறு சொல்லாகிய ஞானத்தால். அதாவது தங்கள் இச்சையால் அனைத்து இடங்களிலும் புகுந்து நின்று. (ஐயம் ஒன்று இல்லை) - “இங்கு இருந்தாலும் அங்கு உள்ளது போன்றே காணப்படுபவர்கள்” என்பதில் எந்தச் சந்தேகம் இல்லை. அல்லது, “இந்த கலிகாலத்தை அகற்றுபவர்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை” என்று கூறலாம்.

வ்யாக்யானம் - (அரக்கர் இத்யாதி) ராஷஸராயும் ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளாயுமிருப்பார் மநுஷ்ய சரீரத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டு, ஸ்ரீவாநரஸேநையின் நடுவே சுகஸாரணர்கள் புகுந்தாற்போலே புகரப்

பார்த்தாருண்டாகில் உங்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லை. “வாழாட்பட்டு நின்றீருள்ளீரேல்” என்று தேடவேண்டாதே, எல்லாரும் வாழாட்பட்டு, அரக்கரசுரர் பிறந்திருள்ளீரேலென்று தேடவேண்டும்படியாயிற்று, “ஒன்றுந் தேவுங்” கேட்டு ஸம்ஸாரம் திருந்தினபடி. (தொண்டீர்) “ஸேவா ச்வவ்ருத்தி:” என்கிற இதர விஷயங்களிலே தொண்டுபட்டிருக்கிற உங்களைக் கல்பந்தானே ஹிம்ஸித்துக் கொண்டு தானும் பேருமென்னுதல்; அன்றிக்கே, வைகுந்தன் பூதங்கள் உங்களையும் கொன்று, ஊழியையும் பேர்ப்பரென்றுமாம்.

விளக்கம் - (அரக்கர் இத்யாதி) - ஸ்ரீவானரர்கள் நடுவில் சுகசாரணர்கள் புகுந்தது போன்று, மனிதர்கள் வேடம் பூண்டு ராசுஷஸர்களாகவும் அஸுரர்களாகவும் உள்ளவர்கள் புகுவதற்கு முயன்றீர்கள் என்றால், உங்களுக்குப் பிழைக்க வழியில்லை. திருப்பல்லாண்டு (2) - வாழாட்பட்டு நின்று உள்ளீரேல் - என்று தேடவேண்டாதபடி, அனைவரும் வாழாட்பட்டு, “அரக்கர் அசுரர் பிறந்தீர் உள்ளீர்கள் என்றால் ...” என்று தேட வேண்டும்படியாக ஆனது. “ஒன்றும் தேவும்” என்பதைக் கேட்டு ஸம்ஸாரிகள் திருத்தியது போன்று ஆகும். (தொண்டீர்) - “ஸேவா ச்வவிருத்தி: - மற்றவர்களுக்குச் செயல் புரிதல் என்பது நாய்த்தொழிலே ஆகும்” என்பதற்கு ஏற்ப, மற்ற விஷயங்களில் செயலாற்றியபடி இருந்தால் உங்களைக் கல்பமானது துன்பறுத்தியபடி மட்டுமே இருக்கும். அல்லது, “ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுடைய பூதங்கள், உங்களையும் அழித்து, கலிகாலத்தையும் மாய்க்கும்”, என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

5-2-6 கொன்று உயிருண்ணும் விசாதி பகை பசி தீயனவெல்லாம்
 நின்று இவ்வுலகில் கடிவான் நேமிப்பிரான் தம்போந்தார்
 நன்றிசை பாடியும் துள்ளியாடியும் ஞாலம் பரந்தார்
 சென்று தொழுதுய்ம்மின் தொண்டீர் சிந்தையைச் செந்நிறுத்தியே

பொருள் - சரீரத்தை அழித்து, ப்ராணனை உண்ணக்கூடியதான “வ்யாதிகள், பகை, பசி” போன்றதான பலவிதமான தீமைகள் அனைத்தையும் இந்த லோகத்திலிருந்து விரட்டுவதற்காக, சக்கரத்தை ஏந்திய ஸர்வேச்வரனுடைய அடியார்கள் வந்தனர். அவர்கள் மேன்மையான இசை பாடியும், தங்களை மறந்து ஆடியும் இந்தப் பூமி முழுவதும் நிறைந்தனர். மற்ற தேவதைகளை எண்ணியபடி சபலமாக உள்ளவர்களே! உங்களுடைய நெஞ்சத்தை, பாகவதர்கள் விஷயத்தில்

நிலைநிறுத்தி, அவர்கள் இருக்கும் இடம் சென்று தொழுது பிழைப்பதற்கான வழியைத் தேடுவீர்களாக.

அவதாரிகை - ஸகல துக்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள்; அவர்களோடே நீங்களும் அவனை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார்.

பொருள் - “அனைத்து துக்கங்களையும் போக்குவதற்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த லோகம் முழுவதுமாகப் பரந்தனர். நீங்களும் அவர்களைப் பற்றி நின்று பிழைப்பீர்களாக” என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (கொன்றுயிர் இத்யாதி) தேஹ விச்லேஷத்தைப் பிறப்பித்து ப்ராணன்களை அபஹரிக்கக் கடவதான வ்யாதி. அன்றிக்கே, ப்ராணனை விச்லேஷிப்பித்து சரீரத்தை முடிக்கும் வ்யாதி என்னுதல்; உயிரென்று இப்போது சரீரம். அப்படிச் செய்யும் பகையும் பசியும். இப்படிப் பிரித்துச் சொல்லுகிறதென்? தண்ணியவையெல்லாம், (நின்றிவ்வுலகில் கடிவான்) விடாதே நின்று போக்குகைக்காக. (நேமிப்பிரான் தமர் போந்தார்) கையுந்திருவாழியுமான அழகிலே தோற்றிருக்குமவர்கள் வந்தார்கள். போந்த நேமிப்பிரான் தமர் (நன்று இத்யாதி) நன்றான இசை பாடியும், ஸஸம்ப்ரம ந்ருத்தம் பண்ணியும், இப்படி பூமியடையப் பரந்தார்கள். (சென்று தொழுதும்மின்) அவர்கள்பாடே சென்று அவர்களைத் தொழுது உஜ்ஜீவித்துப் போங்கோளென்னுதல்; அவர்களோடே சென்று ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவித்துப் போங்கோளென்னுதல். (தொண்டர்) அப்ராப்த விஷயத்தில் தொண்டுபட்டிருக்கிற நீங்கள். திருந்துகைக்கு யோக்யதையுடைய நீங்கள். அது செய்யுமிடத்தில் (சிந்தையைச் செந்நிறுத்தியே) தொழுதவநந்தரம் “தேஹி மே ததாமி தே” என்னாதே தொழுங்கோள்.

விளக்கம் - (கொன்றுயிர் இத்யாதி) - சரீரத்தைப் பிரிந்து ப்ராணன்களை அபகரிப்பதான கொடிய நோய்கள். அல்லது ப்ராணனைப் பிரித்து சரீரத்தை முடிக்கின்ற நோய்கள்; இவ்விதம் பொருள் கொண்டால், உயிர் என்பது சரீரம் எனக்கொள்ள வேண்டும். இவ்விதமே செய்கின்ற பகை மற்றும் பசி. இவ்விதம் பலவற்றையும் பிரித்துக் கூறுவது ஏன்?(தீயன எல்லாம்) - தாழ்ந்தவை அனைத்தும். (நின்று இவ்வுலகில் கடிவான்) - இந்த உலகில் நின்றுவிடாமல் நீங்குவதற்காக.

(நேமிப்பிரான் தமர் போந்தார்) – திருக்கரமும் சக்ரத்தாழ்வானுமான உள்ள அழகில் தோற்றுப்போய் உள்ள இவர்கள் இங்கு வந்தனர். அதாவது, “போந்த நேமிப்பிரான் தமர்” என்று படிக்கவேண்டும். (நன்று இத்யாதி) - நன்றாக உள்ள இசையில் பாடியும், பரப்பரப்புடன் ஆடியும், இப்படியாக இந்தப் பூமி முழுவதும் பரந்து நின்றார்கள். (சென்று தொழுதும்மின்) - அவர்கள் உள்ள இடம் சென்று, அவர்களைத் தொழுது, நீங்கள் பிழைக்கப் பாருங்கள். அவர்களுடன் சென்று, ஸர்வேச்வரனை அண்டி நின்று, பிழைப்பீர்களாக என்று கருத்து. (தொண்டர்) – அடையத்தக்கது அல்லாத விஷயங்களில் அடிமைத்தனம் செய்யும் நீங்கள். திருந்துவதற்கான தகுதி கொண்ட நீங்கள். அவ்விதம் செய்யும்போது, (சிந்தையைச் செந்நிறுத்தியே) - வணங்கிய பின்னர், “தேஹி மே ததாமி தே - எனக்கு இதனை அளிப்பாயாக, நான் உனக்கு இதனைத் தருகிறேன்” என்று கூறாமல், வணங்கி நிற்பீர்களாக.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 54)

வ்யாக்யானம் - (த்வமஸி) ஆச்ரயத்தில் நலங்கள் குணம்பெறாதபடி இருக்குமென்னுதல்; இக்குணங்களும் தன்னைப் பற்றி நிறம் பெறும்படி ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கும் என்னுதல். (ஸ்வபாவத:) இக்குணங்கள் ஆவித்யகமன்று என்னுதல்; ஆவித்யகம் - அவித்யா கல்பிதம். ஒளபாதிகம் என்னலாகாதபடி நைஸர்க்கிகம் என்னுதல். (ஸமஸ்த கல்யாண குணாம்ருதோததி:) எல்லா குணங்களும் கல்யாணமாய், நிரதிசய போக்யங்களுமாய், அனுபவிக்க இழிந்தார்க்குக் கரைகாணவொண்ணாமைக்கு ஒரு கடலென்னுமத்தனை என்கிறார். “மதிசுடியாந் நிவர்த்தந்தே ந கோவிந்த குண சுடியாத்”.

விளக்கம் - (த்வமஸி) - அண்டி நிற்கும் இடத்தில் உள்ள நன்மைகள், அவனுடைய குணங்கள் போன்று, அத்தகைய குணங்களும் கூட தன்னை அடைந்த பின்னரே ஒளி வீசும்படியாக இருத்தல். (ஸ்வபாவத:) இத்தகைய குணங்கள் அனைத்தும் அறியாமையால் கற்பனையாகக் கூறப்படாதவையாக உள்ளன. இவை வந்து சேர்ந்தவை என்று கூற இயலாதபடி, அவனுக்கு இயல்பாகவே உள்ளவை ஆகும். (ஸமஸ்த கல்யாண குணாம்ருதோததி:) - அனைத்து குணங்களும் கல்யாண குணங்களாக, எல்லையற்ற இனிமை அளிப்பதாக, அனுபவிக்க முயல்பவர்களால் கரை காண இயலாதபடி உள்ள ஸமுத்ரம் போன்று இருப்பதாக உள்ளன

என்கிறார். மதிசஷ்யாந் நிவர்த்தந்தே ந கோவிந்த குண சஷ்யாத் - பக்தியின் குறைவு காரணமாகவே திரும்புகிறார்கள் அல்லாமல் கோவிந்தனிடம் உள்ள குணங்களுடைய முடிவு காரணமாக அல்ல.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்